

Όσιος Μωσής ο Αιθίοπας: Πότε ο άνθρωπος συμφιλιώνεται με τον Θεό και δέχεται την προσευχή του!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Ο αββάς Μωσής [ο όσιος Μωσής ο Αιθίοπας] είπε:

– Αν δεν συμφωνήσει η πράξη με την προσευχή, μάταια κοπιάζουμε.

Τότε κάποιος τον ρώτησε:

– Τι είναι συμφωνία της πράξεως με την προσευχή;

Και είπε ο γέροντας:

– Το να μην κάνουμε πια αυτά, για τα οποία προσευχόμαστε. Γιατί όταν ο άνθρωπος αφήσει τα θελήματά του, τότε συμφιλιώνεται μαζί του ο Θεός και

δέχεται την προσευχή του.

Ο αββάς Μωυσής είπε:

– Αν ο άνθρωπος δεν έχει ριζωμένη στην καρδιά του την πεποίθηση πως είναι αμαρτωλός, ο Θεός δεν εισακούει την προσευχή του. Γιατί όποιος συλλογίζεται το βάρος των αμαρτιών του, δεν βλέπει τις αμαρτίες του πλησίον.

Κάποτε στη Σκήτη ένας αδελφός έπεσε σε κάποιο σφάλμα, και έγινε σύναξη (των άλλων για να τον δικάσουν). Στη σύναξη κάλεσαν και τον αββά Μωυσή. Εκείνος όμως δεν ήθελε να έρθει.

Ο πρεσβύτερος τον κάλεσε πάλι, παραγγέλλοντάς του:

«Έλα, γιατί όλοι εσένα περιμένουν».

Σηκώθηκε τότε, πήρε ένα λιωμένο ζεμπίλι, το γέμισε άμμο, το φορτώθηκε και ήρθε.

Οι πατέρες, βγαίνοντας να τον προϋπαντήσουν και βλέποντάς τον να έχει στον ώμο το ζεμπίλι, (που από τις τρύπες του έτρεχε η άμμος), τον ρώτησαν:

– Τι είναι τούτο, πάτερ;

– Οι αμαρτίες μου είναι, τους απάντησε ο γέροντας, που γλιστράνε πίσω μου και δεν τις βλέπω. Και όμως, ήρθα εγώ σήμερα να κρίνω ξένα αμαρτήματα!

Μόλις τ' άκουσαν οι πατέρες, δεν είπαν τίποτα στον αδελφό (που ήθελαν να δικάσουν), και τον συγχώρησαν.

Ένας αδελφός ρώτησε τον αββά Μωυσή:

– Τι πρέπει να κάνει ο άνθρωπος σε κάθε πειρασμό που τον βρίσκει ή σε κάθε λογισμό που του σπέρνει ο εχθρός;

Και ο γέροντας αποκρίθηκε:

– Πρέπει να κλαίει μπροστά στην αγαθωσύνη του Θεού για να τον βοηθήσει· και αν παρακαλεί με επίγνωση, σύντομα βρίσκει ανάπαυση. Γιατί είναι γραμμένο: «Εγγύς Κύριος πάσι τοις επικαλουμένοις αυτόν». (Ψαλμ. 144:18) και τα υπόλοιπα.

Επιμ. Στέλιος Κούκος

Από το βιβλίο «Ευεργετινός» της Ιεράς Μονής Παρακλήτου.

Πηγή: pemptousia.gr